A Madrid aprenen que a Girona es juga a futbol

L'estadi gironi viu la seva millor entrada, amb 13.383 espectadors a la grada i les aficions dels dos equips es barregen per tot el camp, igual que les estelades i les banderes espanyoles, sense que hi hagi cap incident

Gran festa del futbol a l´estadi de Montilivi

Manolo Lama les deu haver vist de tots els colors fent retransmissions. Però, aquesta setmana, el veterà locutor de la Cope ha anat llegint i escoltant els perills que tenia el desplaçament del Madrid, i per afegit, el d'ell mateix, a Girona, per jugar, i en el seu cas retransmetre, un partit a Montilivi. La premsa madrilenya va arribar a posar en dubte que el partit es pogués jugar - «... serà un desplaçament calent per l'atmosfera social que envoltarà el partit, a la capital catalana on més força té l'independentisme...», explicaven des del Marca a principi de setmana. Llegint això a Manolo Lama se li devia fer estrany que ahir, a la mitja part, aficionats locals, amb samarreta del Girona inclosa, se li acostessin per fer-s'hi fotos. Esperaven «radicals independentistes» i es van trobar amb gent que volia fer-se selfies amb Lama; un d'ells no en va tenir prou amb la foto i li va acabar fent un petó a la galta. La realitat ja havia aixafat les previsions dels que havien escrit que el partit no es podria jugar; i ahir va dester rar les previsions dels que volien escriure que el Madrid es va trobar un ambient més hostil del normal pel fet de jugar la ciutat de la qual Carles Puigdemont havia estat alcalde. Montilivi va ser una festa del futbol en el dia que es va batre el rècord d'assistència a l'estadi: 13.383 (79 més que el dia del Barça).

Ahir, a Montilivi hi havia estelades, moltes, però també banderes espa nyoles, menys; i els aficionats del Madrid, molts amb samarretes, es varen escampar per totes les zones de l'estadi sense que hi hagués ni un sol incident. En el minut 17 de la primera part es varen sentit els habituals càntics «d'independència» acompanyats ahir pels de «llibertat» i «Puigdemont president». Qui els va voler cantar, els va cantar; i qui no va voler, va callar. Ningú va recrimar res a ningú. Com tampoc ningú va fer escarafalls quan, cinc minuts abans, els seguidors madridistes que hi havia a totes les zones de l'estadi varen saltar dels seus seients per celebrar el gol d'Isco (0-1). L'afició gironina va encaixar bé el cop. Va seguir animant el seu equip i cridant quan Cristiano Ronaldo [/esports/futbol/primera-divisio/real-madrid/cristiano-ronaldo.html] tocava la pilota. El millor, però, encara estava per arribar. Després d'una primera part on els pals havien frenat el Girona, la posada en escena de l'equip de Pablo Machín [http://www.diaridegirona.cat/tags/pablo-machin.html] a la segona va ser apoteòsica. Els gols d'Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html] i Portu [http://www.diaridegirona.cat/tags/portu.html] van capgirar el marcador i van desfermar l'eufòria a Montilivi. El Madrid era der rotat a Girona. La preocupació per la seguretat i l'ambient els havia fet oblidar que a Girona també hi ha un equip que sap jugar a futbol. Carles Puigdemont ho aprofitava per portar l'aigua al seu molí a través de Twitter – «La victòria del Girona sobre un dels grans equips del món és tot un exemple i un referent per a moltes situacions» – i Manolo Lama havia d'atendre moltes més peticions de selfies d'aficionat abans de marxar. Després, prenent poques precaucions de seguretat tenint en compte el que havia llegit i escoltat a Madrid al llarg de la setmana, tenia previst baixar a peu fins a l'estació per agafar lel TAV. Caminant pel mig de la perillosa Girona... Sort que un gironí de bona fe, dels que no es retrataven aquests dies al Marca, el va acabar portant amb el seu cotxe.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/10/30/madrid-aprenen-que-girona-juga/876275.html?utm_source=rss